

Arrest

nr. 58 034 van 18 maart 2011
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 25 januari 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 december 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 februari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. VAN BROECK loco advocaat N. KENENS en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Rom afkomstig uit Kosovo Polje en bezit u de Kosovaarse nationaliteit. U heeft Kosovo verlaten omdat u en uw gezin er constant moesten binnenblijven en er gepest, geslagen en bedreigd werden. Uit vrees voor de Albanezen, omdat u in vrijheid wilde leven en omdat u uw kinderen naar school wilde laten gaan, besliste u Kosovo te verlaten. Eind juni 2010 vertrok u, samen met uw echtgenoot, (Z.B.) (O.V. 6.651.121), uw drie kinderen en uw schoonmoeder, (R.B.) (O.V. 6.651.109), naar België. U arriveerde in België op 1 juli 2010 en diende de volgende dag hier een asielaanvraag in. U bent in het bezit van 2 Belgische medische attesten.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient te worden besloten dat ik u noch het vluchtelingenstatuut noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die terzake door uw echtgenoot, (Z.B.), werden uiteengezet (gehoorverslag CGVS, p. 6-7). In het kader van zijn asielaanvraag werd een weigeringsbeslissing genomen, die luidt als volgt:

" Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient te worden besloten dat ik u noch het vluchtelingenstatuut noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat aan uw bewering dat u sinds uw geboorte tot uw komst naar België in 2010 steeds in Kosovo Polje heeft gewoond geen enkel geloof kan gehecht worden.

Allereerst beschikt u over geen enkel overtuigend bewijs waaruit effectief blijkt dat u gans uw leven of de laatste jaren in Kosovo verbleven heeft. U bent ondermeer niet in het bezit van een identiteitskaart afgeleverd door de tijdelijke VN administratie in Kosovo (UNMIK), die in de periode juni 1999 tot de onafhankelijkheid van Kosovo in februari 2008 verantwoordelijk waren voor de afgifte van identiteitsdocumenten te Kosovo, of van een Kosovaarse identiteitskaart die afgeleverd wordt sinds de afkondiging van voornoemde onafhankelijkheid van het land. U gaf te kennen in Kosovo nooit over een UNMIK-identiteitskaart of Kosovaarse identiteitskaart beschikt te hebben. U verklaarde dat u geen identiteitsdocumenten kon krijgen, omdat u de vrijheid niet had om buiten te komen en omdat er geen instanties zijn waar de Roma terecht kunnen voor documenten (gehoorverslag CGVS, p.7). Aan deze uitleg kan evenwel geen geloof gehecht worden. Volgens de informatie van het Commissariaat-generaal beschikken de RAE-gemeenschappen (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo Polje over volledige bewegingsvrijheid, zowel binnen de gemeente als in de regio. Bovendien zijn er volgens deze informatie ook Roma werkzaam bij deze gemeente, ondermeer op de Dienst Burgerlijke Stand en bij het 'Bureau van de Gemeenschappen'. Daarnaast kon u in Kosovo Polje terecht bij de lokale NGO Civil Rights Program - Kosovo (CRP/K), dat samenwerkt met het 'Bureau van de Gemeenschappen' in de gemeente en bijstand verleent voor de civiele registratie van RAE en de afgifte van hun identiteitsdocumenten. Zij zijn in deze gemeente gevestigd in het RAE-gemeenschapscentrum 'Fidan Lahu'. Deze NGO is de uitvoerende partner van UNHCR voor de implementatie van het UNHCR actieplan Civil Registration Campaign, targeting Roma, Ashkali and Egyptian community in Kosovo, dat in september 2006 van start ging. Derhalve is het uiterst bevreemdend dat u in Kosovo niet over een identiteitskaart zou beschikt hebben. Verder was ook uw algemene kennis over Kosovo in het algemeen uiterst beperkt. Zo wist u niet wanneer Kosovo een onafhankelijk land is geworden. U stelde verkeerdelijk dat Kosovo onafhankelijk is sinds de oorlog in 1999 (CGVS, p.8). Geconfronteerd met de namen van KFOR (Kosovo Force) en UNMIK (United Nations Interim Administration Mission in Kosovo) bleek u evenmin te weten waar deze namen voor staan en wat de rol van deze instanties is in Kosovo (CGVS, p.8 en 10). Gezien het feit dat zowel UNMIK als KFOR alomtegenwoordig waren in het na-oorlogse Kosovo, mag verwacht worden dat u beide instanties en hun werkzaamheden zeker kent. Vervolgens geconfronteerd met de naam EULEX (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) bleek u evenmin te weten wie zij zijn en wat zij doen (CGVS, p.11). U kon in dit verband geen enkele instantie opnoemen die in Kosovo sinds de oorlog instaat voor de veiligheid van de burgers (CGVS, p.13). Voorts stelde u dat het UÇK (Kosovaars Bevrijdingsleger) tot op heden nog steeds actief is in Kosovo (CGVS, p.11). Uit de op het Commissariaat-generaal aanwezige informatie blijkt echter dat het UÇK reeds op 20 september 1999 ophield te bestaan, dit overeenkomstig resolutie 1244 van de VN-Veiligheidsraad. Sindsdien werd deze organisatie ook nooit heropgericht en was deze dus niet meer actief in Kosovo.

Daarnaast bleek ook uw kennis van uw nabije leefomgeving onvoldoende. Ofschoon u beweerde uw ganse leven steeds in Kosovo Polje te hebben gewoond, slaagde u er niet in te antwoorden op de vragen of er een rivier door Kosovo Polje stroomt en welke bedrijven er zich zoal in de stad bevinden (CGVS, p.14). Ook het gemeenschapscentrum voor de RAE, Fidan Lahu, was u onbekend (CGVS, p.3). Fidan Lahu is echter een koepelorganisatie die als centrum dient voor verschillende NGO's van minderheden, gelegen in het centrum van de stad Kosovo Polje. Gevraagd naar in Kosovo Polje werkzame NGO's kon u er geen enkele opnoemen (CGVS, p.12). Tot slot bleek u evenmin de namen te kennen van lokale Roma-vertegenwoordigers (CGVS, p.11-13) en geconfronteerd met de naam van de lokale Roma-leider, Femi Gashi, stelde u verkeerdelijk dat dit een Albanees was, wiens naam u ooit hoorde tijdens een stakingsactie (CGVS, p.12).

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan uw werkelijke verblijfssituatie voor uw komst naar België niet worden vastgesteld. U hebt derhalve ook niet aannemelijk gemaakt dat u daadwerkelijk het

slachtoffer werd/kan worden van hetzij een vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève, hetzij van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Dit blijkt evenzeer uit het feit dat de door u aangehaalde problemen die u sinds de oorlog tot vier maanden voor uw komst naar België ondervond – met name uw gebrek aan vrijheid en het feit dat de Albanezen u pestten, sloegen en bekogelden met stenen (CGVS, p.5, 9-10) – niet stroken met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Uit deze informatie komt naar voor dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een recente missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie met lokale actoren en ook erna is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo en in Kosovo Polje wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnische geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschappen betrokken waren. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo. Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie komt ook naar voor dat in de regio Kosovo Polje de algemene veiligheidssituatie en bewegingsvrijheid van de Roma en Ashkali bevredigend is. Er zijn evenmin aanwijzingen van recente etnische geïnspireerde aanvallen tegen leden van de Roma-gemeenschap in deze gemeente. In de gemeente Kosovo Polje hebben zich zelfs sinds 2004 geen veiligheidsincidenten meer voorgedaan gericht tegen RAE. Uit cijfers afkomstig van UNHCR (United Nations High Commissioner for Refugees) blijkt dat ongeveer 1195 Roma, Ashkali en Egyptenaren sinds het beëindigen van het conflict in 1999 naar deze gemeente zijn teruggekeerd.

Voorts heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u geen of onafdoende beroep kon doen (of bij een eventuele terugkeer zou kunnen doen) op de hulp of de bescherming van de lokale of internationale autoriteiten – en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Kosovo voor u een reëel risico zou bestaan op vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U liet na in het verleden voor uw problemen een beroep te doen op de politie omdat de politie de Roma niet graag heeft en omdat u vreesde dat politieagenten u - net zoals ze bij andere Roma deden - zouden slaan (CGVS, p.12). Deze uitleg is geenszins afdoende, en strookt vooreerst niet met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waaruit blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. EULEX (European Union Rule of Law Mission) en de KP (Kosovo Police) garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Dit geldt ook voor de gemeente Kosovo Polje. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelikten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn, integendeel zelfs. Dit wordt ondermeer geïllustreerd door enkele incidenten waarbij Roma betrokken waren en die interetnisch geïnspireerd zouden zijn geweest, met name in de Abdullah Presheva-wijk van Gjilan (juli 2009) en in de Halit Ibishi-wijk in Ferizaj (augustus 2009). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt immers dat er enige kanttekeningen bij deze gebeurtenissen geplaatst dienen te worden. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er anno 2010 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve

interetnische veiligheidsincidenten. Gelet op de hierboven geciteerde informatie blijkt overigens dat uw algemene bewering dat Roma zich in Kosovo Polje niet tot de politie (KP) kunnen wenden voor bescherming aangezien ook de politie tegen Roma is, wat zich ondermeer uit in het feit dat ze Roma slaan, niet gestoeld is op enig objectief gegeven.

Wel toont de informatie van het Commissariaat-generaal aan dat heel wat Roma in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine (bv. ook de algemene economische malaise in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of op jonge leeftijd van school gehaald worden,... spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Betreffende uw verklaringen dat uw kinderen niet naar school zouden kunnen gaan omdat de Albanezen hen niet zouden willen inschrijven en omdat uw kinderen door hen zouden gepest worden (CGVS, p.14), dient voorts opgemerkt te worden dat deze verklaringen geenszins stroken met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Uit deze informatie blijkt dat het onderwijssysteem in Kosovo openstaat voor leden van de RAE-gemeenschappen. Het valt evenwel niet te ontkennen dat in de praktijk velen onder hen laaggeschoold blijven en de schoolbanken vaak al snel weer verlaten. Er dient evenwel vastgesteld te worden dat acties op het getouw worden gezet om de integratie van de RAE in het onderwijs te stimuleren en de situatie in de praktijk te verbeteren. Ook inzake onderwijs is het beleid gericht op integratie en niet op discriminatie. Zo heeft het Kosovaars Ministerie van Onderwijs voor de periode 2007-2017 een plan uitgewerkt voor de integratie van de RAE in het onderwijs. De multi-etnische school van Bresje, bijvoorbeeld, "Sveti Sava", wordt 's morgens gebruikt door Servische en Roma-leerlingen en in de namiddag door Albanese, Ashkali en Egyptische leerlingen. Verder kunnen de RAE terecht in het centrum voor samenwerking en integratie "Fidan Lahu", een koepelorganisatie dat als centrum dient voor verschillende NGO's van minderheden. De NGO's in het centrum, zoals Balkan Sunflowers, Health for All en het Civil Rights Program – Kosovo (CRP/K), leggen zich toe op onderwijs, gezondheid en hygiëne, jeugdwerking en integratie van vrouwen. In het centrum is er eveneens een school voor RAE-leerlingen. Het betreft hier het grootste leercentrum van de NGO Balkan Sunflowers in Kosovo, dat ongeveer 300 kinderen per dag helpt en onder meer voorziet in huistaakbegeleiding en een taalclub. Ten slotte organiseerde de OVSE (Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa) van 2004 tot 2007 inhaalklassen voor RAE-kinderen uit de gemeente. Deze informatie bewijst, in tegenstelling tot wat u beweerde, dat u als Roma uw kinderen wel degelijk zou kunnen inschrijven.

Het beleid van de Kosovaarse overheid is bijgevolg gericht op de integratie van de Roma-minderheid en niet op discriminatie of vervolging. De Kosovaarse grondwet, die op 15 juni 2008 van kracht werd, verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft Kosovo een antidiscriminatiewet die eveneens discriminatie ondermeer op grond van etniciteit verbiedt. De Kosovaarse overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Zo ontwikkelde ze een strategisch plan voor de integratie van de RAE-gemeenschap. Het plan heeft betrekking op de periode 2009-2015 en richt zich vooral op de volgende onderwerpen: huisvesting, werkgelegenheid, onderwijs, gezondheidszorg, antidiscriminatie, veiligheid, rechten van minderheden, politieke participatie en vertegenwoordiging, en vrouwen. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten in het naoorlogse Kosovo.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE in de Kosovaarse maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd kan geen ander licht werpen op de algemene

bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft uw psychische problemen – sinds de oorlog in Kosovo bent u soms onbeleefd, kunt u niet slapen en geen rust vinden (CGVS, p.9) – dient vastgesteld te worden dat u voor deze door u aangehaalde problemen in Kosovo onvoldoende medische hulp of begeleiding heeft gezocht. U verklaarde nooit naar een dokter te zijn geweest in Kosovo omdat u niet inzag waarom u er zou naartoe gaan (CGVS, p.9). Dit is geenszins een afdoende reden om uw nalaten medische begeleiding in uw land van herkomst te zoeken te rechtvaardigen. Bovendien maakt de op het Commissariaat-generaal aanwezige informatie duidelijk dat de Roma in de gemeente Kosovo Polje gebruik maken van het gezondheidscentrum in Uglar/Ugljare, de faciliteiten in Kuzmin en Batushë/Batuse en het medische centrum van Bresje. Daarnaast toont de informatie aan dat er in Kosovo Polje geen discriminatie bestaat bij het verkrijgen van medische zorg. Aldus heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u zich voor een afdoende behandeling van uw gezondheidsproblemen niet zou kunnen wenden tot de in Kosovo aanwezige gezondheidsstructuren. De medische documenten die u voorlegde doen geen afbreuk aan deze appreciatie.

Tot slot merk ik op dat waar het UNHCR in zijn Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. juni 2006 nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanezen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in bijlage bij het administratief dossier gevoegd."

Bovendien dient ook wat u betreft opgemerkt te worden dat aan uw bewering sinds uw geboorte tot uw komst naar België in 2010 steeds in Kosovo te hebben gewoond evenmin veel geloof kan gehecht worden. Zo beschikt ook u over geen enkel overtuigend bewijs waaruit effectief blijkt dat u gans uw leven of de laatste jaren in Kosovo verbleven heeft. U bent ondermeer niet in het bezit van een identiteitskaart afgeleverd door de tijdelijke VN administratie in Kosovo (UNMIK), die in de periode juni 1999 tot de onafhankelijkheid van Kosovo in februari 2008 verantwoordelijk waren voor de afgifte van identiteitsdocumenten te Kosovo, of van een Kosovaarse identiteitskaart die afgeleverd wordt sinds de afkondiging van voornoemde onafhankelijkheid van het land. U gaf te kennen in Kosovo nooit over een UNMIK-identiteitskaart of Kosovaarse identiteitskaart beschikt te hebben. Gevraagd naar een verklaring waarom u niet in het bezit bent van identiteitsdocumenten, kwam u met de weinig afdoende uitleg dat u nooit naar buiten durfde te komen (gehoorverslag CGVS, p.5). Aan deze uitleg kan evenwel geen geloof gehecht worden. Volgens de informatie van het Commissariaat-generaal beschikken de RAE-gemeenschappen (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo Polje immers over volledige bewegingsvrijheid, zowel binnen de gemeente als in de regio. Bovendien zijn er volgens deze informatie ook Roma werkzaam bij deze gemeente, ondermeer op de Dienst Burgerlijke Stand en bij het 'Bureau van de Gemeenschappen'. Daarnaast kon u in Kosovo Polje terecht bij de lokale NGO Civil Rights Program - Kosovo (CRP/K), dat samenwerkt met het 'Bureau van de Gemeenschappen' in de gemeente en bijstand verleent voor de civiele registratie van RAE en de afgifte van hun identiteitsdocumenten. Zij zijn in deze gemeente gevestigd in het RAE-gemeenschapscentrum 'Fidan Lahu'. Deze NGO is de uitvoerende partner van UNHCR voor de implementatie van het UNHCR actieplan Civil Registration Campaign, targeting Roma, Ashkali and Egyptian community in Kosovo, dat in september 2006 van start ging. Derhalve is het uiterst bevreemdend dat u in Kosovo niet over een identiteitskaart zou beschikt hebben. Verder was ook uw kennis over Kosovo in het algemeen en Kosovo Polje in het bijzonder uiterst beperkt. Zo beweerde ook u verkeerdelijk dat Kosovo sinds 1999 onafhankelijk is (CGVS, p.7) en waren UNMIK (United Nations Interim Administration Mission in Kosovo) en KFOR (Kosovo Force) u compleet onbekend (CGVS, p.6-7). Gezien het feit dat zowel UNMIK als KFOR alomtegenwoordig waren in het na-oorlogse Kosovo, mag verwacht worden dat u beide instanties

zeker kent. Tot slot bleek u evenmin de lokale Roma-leider te kennen (CGVS, p.11-13) en geconfronteerd met zijn naam, Femi Gashi, bleek u nog nooit van deze persoon gehoord te hebben (CGVS, p.7).

Wat betreft uw psychische problemen – u heeft last van stress door de angst die u voelt (CGVS, p.4) – dient vastgesteld te worden dat u voor deze door u aangehaalde problemen in Kosovo onvoldoende medische hulp of begeleiding heeft gezocht. U verklaarde nooit naar een dokter te zijn geweest in Kosovo omdat u niet wist dat u psychische problemen had (CGVS, p.4). Dit is geenszins een afdoende reden om uw nalaten medische begeleiding in uw land van herkomst te zoeken te rechtvaardigen. Bovendien maakt de op het Commissariaat-generaal aanwezige informatie duidelijk dat de Roma in de gemeente Kosovo Polje gebruik maken van het gezondheidscentrum in Uglar/Ugljare, de faciliteiten in Kuzmin en Batushë/Batuse en het medische centrum van Bresje. Daarnaast toont de informatie dat er in Kosovo Polje geen discriminatie bestaat bij het verkrijgen van medische zorg. Aldus heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u zich voor een afdoende behandeling van uw gezondheidsproblemen niet zou kunnen wenden tot de in Kosovo aanwezige gezondheidsstructuren. De medische documenten die u voorlegde doen geen afbreuk aan deze appreciatie.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan in hoofde van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in bijlage bij het administratief dossier gevoegd.

Ook inzake de asielaanvraag van uw echtgenoot, (Z.B.), en uw schoonmoeder, (R.B.), heb ik besloten tot een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u zwanger bent en de vermoedelijke bevalling is voorzien op 10 april 2011.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert aan dat haar identiteitsdocumenten verloren gingen bij het afbranden van haar woning. Zij is formeel dat zij nooit beschikte over een UNMIK-identiteitskaart of Kosovaarse identiteitskaart. Zij kon deze niet bekomen omdat zij niet de vrijheid had de woning te verlaten en bij geen instantie terecht kon als Roma. De algemene verwijzing door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) naar het feit dat zij terecht kon bij een plaatselijke NGO en de gemeente maakt abstractie van de specifieke situatie van verzoekster. Zij werd aangevallen en uitgescholden telkens zij de woning verliet, zij toonde een hoofdletsel, men dreigde haar kinderen weg te halen en bekogelde de woning en er was geen sprake van bewegingsvrijheid binnen haar gemeente. Het gebrek aan kennis dat haar wordt verweten doet verzoekster af als onwetendheid omtrent details die losstaan van haar situatie. Zij kon bepaalde informatie correct vertellen. Dat zij niet op alle kennisvragen en politieke vragen kon antwoorden getuigt van een gebrek aan culturele achtergrond doch toont niet aan dat de weergave van haar levensomstandigheden in Kosovo onwaarachtig is.

Verzoekster vraagt zich af hoe zij dient te bewijzen dat zij slachtoffer werd van vervolging of ernstige schade. Zijzelf, haar echtgenoot en zijn moeder zijn formeel omtrent de onleefbare omstandigheden in Kosovo. Bezwaarlijk kan worden verwacht dat zij hiervan enig document bijbrengt.

De algemene informatie van het CGVS betekent niet dat de Roma in Kosovo thans in de praktijk geen problemen en geweld meer ondervinden. Verzoekster ondervindt hierdoor gezondheidsproblemen en is zwanger. Zij verwijst naar een artikel van Amnesty International van 29 september 2010 over gedwongen uitwijzingen van Roma en andere minderheidsgroepen naar Kosovo. Zij komen terecht in een klimaat van discriminatie en geweld, vinden moeilijk werk en ondervinden tal van problemen op het vlak van gezondheidszorg, onderwijs en huisvesting. Verzoekster citeert uit het rapport “Not welcome anywhere: Stop the forced return of Roma to Kosovo” van Amnesty International waarin de manier van uitwijzen van Roma naar Kosovo en de omstandigheden waarin zij terecht komen worden beschreven. Het CGVS stelt ten onrechte en eenzijdig dat de discriminatie die wordt geleden het gevolg is van een samenloop van diverse factoren en niet kan worden herleid tot één gegeven of de loutere etnische origine. Het kan de problematiek van onderdrukking van Roma in Kosovo niet minimaliseren. Zowel in

voormeld rapport als in “*tal van andere artikels*” wordt gewezen op de moeilijkheden om als Roma werk te vinden en de problematiek van het onderwijs. Het CGVS baseert zich op algemene en niet nader toegelichte informatie en uit de beslissing blijkt dat er nog onderdrukking is. Verzoeksters kinderen kunnen in Kosovo geen onderwijs genieten. Dat de Kosovaarse grondwet discriminatie verbiedt doet geen afbreuk aan de werkelijke situatie van onderdrukking en geweld van Roma. Voorgenomen plannen tot verbetering kunnen niet in overweging worden genomen om op heden de situatie van verzoekster te beoordelen. De plannen kennen geen uitvoering zoals blijkt uit het hoger aangehaalde rapport. Er zijn dus nog steeds ernstige problemen en verzoekster was en is een slachtoffer. Aan haar en haar gezin worden bepaalde rechten ontnomen en zij worden gediscrimineerd.

2.2. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoekster verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing. Aldus roept zij de schending in van de materiële motiveringsplicht. Verweerder heeft het middel ook aldus begrepen en bestreden. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

De commissaris-generaal stelt op grond van de stukken van het dossier met recht vast dat verzoekster zich in het kader van haar asielaanvraag steunt op dezelfde motieven als degene die door haar echtgenoot Z.B. werden uiteengezet. Daar waar de bestreden beslissing de weigeringsbeslissing die door de commissaris-generaal werd genomen ten aanzien van haar echtgenoot citeert dient te worden vastgesteld dat verzoekster zich in onderhavig verzoekschrift ten aanzien van deze motieven beroept op dezelfde argumenten als degene die door haar echtgenoot werden uitgewerkt in het kader van diens beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, gekend onder het rolnummer 65 766.

Bij arrest nr. 58 033 van 18 maart 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd inzake het beroep van verzoeksters echtgenoot geoordeeld als volgt:

“(…) 2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

De commissaris-generaal stelt inzake verzoekers bewering dat hij sedert zijn geboorte en tot aan zijn komst naar België in 2010 in Kosovo Polje heeft gewoond terecht vast dat verzoeker geen enkel overtuigend bewijs bijbrengt waaruit zou kunnen blijken dat hij daadwerkelijk zijn hele leven of de laatste jaren in Kosovo heeft verbleven. Zo bleek hij niet te beschikken over een UNMIK-identiteitskaart noch over een Kosovaarse identiteitskaart. De verklaring die verzoeker hiervoor aanreikte bij het CGVS wordt door de commissaris-generaal, gelet op de informatie in het dossier en zoals aangehaald in de bestreden beslissing, met recht ongeloofwaardig geacht. Verzoeker komt in zijn verzoekschrift niet verder dan zijn verklaringen van bij het CGVS te herhalen en bevestigen, hetgeen geenszins afdoende is om de voormelde pertinente vaststellingen te ontcrachten.

Daarenboven motiveert de commissaris-generaal met recht dat verzoekers kennis aangaande Kosovo in het algemeen uiterst beperkt is daar waar hij (i) niet wist wanneer Kosovo onafhankelijk werd en ten

onrechte stelde dat dit zo is sedert de oorlog in 1999 (ii) niet bleek te weten waarvoor KFOR (Kosovo Force) en UNMIK (United Nations Interim Administration Mission in Kosovo) staan en evenmin wist wat hun rol is in Kosovo (iii) geconfronteerd met de naam EULEX (European Union Rule of Law Mission in Kosovo), evenmin bleek te weten wie zij zijn en wat zij doen (iv) geen enkele instantie kon opnoemen die in Kosovo instaat voor de veiligheid van de burgers sedert de oorlog (v) verkeerdelijk beweerde dat het UCK (Kosovaarse bevrijdingsleger) tot op heden nog actief is in Kosovo. Tevens oordeelt de commissaris-generaal met reden dat verzoekers kennis van zijn nabije leefomgeving onvoldoende bleek aangezien hij (i) niet wist of er al dan niet een rivier door Kosovo Polje stroomt noch welke bedrijven zich zoal in de stad bevinden (ii) onbekend was met het gemeenschapscentrum voor de RAE, Fidan Lahu (iii) geen enkele in Kosovo Polje werkzame NGO kon opnoemen (iv) evenmin de namen bleek te kennen van lokale Roma vertegenwoordigers en, geconfronteerd met de naam van de lokale Roma leider, foutief beweerde dat dit een Albanees was wiens naam hij ooit hoorde tijdens een stakingsactie. Verzoeker tracht ten onrechte de voormelde frappante onwetendheden af te doen als details. Van iemand die beweert zijn hele leven in Kosovo Polje te hebben gewoond kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij een correct antwoord kan formuleren op de voormelde eenvoudige en elementaire kennisvragen. Gelet op de aperte lacunes in zijn kennis en het ontbreken van ieder begin van bewijs stelt de commissaris-generaal terecht dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde verblijf in Kosovo Polje van zijn geboorte tot aan zijn vertrek naar België.

Bovendien motiveert de commissaris-generaal met recht dat (i) de door hem aangehaalde problemen niet stroken met de informatie in het dossier (ii) uit deze informatie blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo in het algemeen en Kosovo Polje in het bijzonder bevredigend, stabiel en kalm is, dat de Roma in Kosovo Polje bewegingsvrijheid genieten en dat zich aldaar reeds geruime tijd geen etnisch geïnspireerde veiligheidsincidenten hebben voorgedaan (iii) verzoeker voorts niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij geen of onafdoende beroep zou kunnen doen op de hulp of de bescherming van de lokale of internationale autoriteiten (iv) uit de informatie in het dossier blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo in het algemeen en Kosovo Polje in het bijzonder aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder de KP, EULEX en KFOR, geboden wordt aan de minderheden toereikend is, dat ook leden van de RAE gemeenschap in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht kunnen neerleggen bij de politie en dat EULEX en de KP voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen garanderen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging (v) de informatie in het dossier bewijst dat verzoekers kinderen, in tegenstelling tot hetgeen hij beweerde, in Kosovo Polje wel degelijk scholing kunnen genieten (vi) uit deze informatie eveneens blijkt dat het beleid van de Kosovaarse overheid is gericht op de integratie van Roma, dat de maatregelen die de Kosovaarse overheid in dit kader treft getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten en dat het feit dat nog niet alle maatregelen ten volle werden geïmplementeerd geen ander licht werpt op de vaststelling dat in Kosovo redelijke maatregelen worden getroffen ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de vreemdelingenwet (vii) verzoeker voor zijn psychische problemen in Kosovo onvoldoende medische hulp of begeleiding heeft gezocht en, gelet op de informatie in het dossier, niet aannemelijk maakt dat hij zich niet zou kunnen wenden tot de in Kosovo in het algemeen en in Kosovo Polje in het bijzonder aanwezige gezondheidsstructuren.

De informatie van Amnesty International waarnaar verzoeker verwijst weegt geenszins op tegen de uitgebreidere en meer specifieke informatie zoals opgenomen in het administratief dossier, die ondermeer een omstandige analyse bevat van de situatie van RAE in Kosovo Polje, de gemeente waarvan verzoeker beweert afkomstig te zijn (administratief dossier, stuk 25: landeninformatie). Bovendien wordt in de bestreden beslissingen niet ontkend dat leden van de RAE gemeenschap, zoals blijkt uit de door verzoeker aangehaalde informatie, in Kosovo nog te kampen kunnen krijgen met socio-economische problemen of op bepaalde vlakken discriminatie kunnen ondervinden, doch oordeelt de commissaris-generaal in dit kader, zoals reeds hoger werd aangegeven, met recht dat het beleid van de Kosovaarse overheid is gericht op de integratie van Roma, dat de maatregelen die de Kosovaarse overheid treft getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten en dat het feit dat nog niet alle maatregelen ten volle werden geïmplementeerd geen ander licht werpt op de vaststelling dat in Kosovo redelijke maatregelen worden getroffen ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.2. Gelet op de sub 2.2.1. gedane vaststellingen omtrent verzoekers afkomst en asielmotieven, de algemene veiligheidssituatie van Roma in Kosovo in het algemeen en Kosovo Polje in het bijzonder, de bescherming die door de aldaar aanwezige lokale en internationale autoriteiten wordt geboden aan minderheden en de redelijke maatregelen die door de Kosovaarse overheid ter bevordering van minderhedenrechten worden genomen overeenkomstig artikel 48/5 van de vreemdelingenwet, toont verzoeker, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.”

De commissaris-generaal motiveert voorts met recht dat aan verzoeksters beweerde herkomst van Kosovo Polje evenmin geloof kan worden gehecht. Zo stelt de commissaris-generaal inzake haar bewering dat zij sedert haar geboorte en tot aan haar komst naar België in 2010 in Kosovo Polje heeft gewoond terecht vast dat verzoekster geen enkel overtuigend bewijs bijbrengt waaruit zou kunnen blijken dat zij daadwerkelijk haar hele leven of de laatste jaren in Kosovo heeft verbleven. Zo bleek zij niet te beschikken over een UNMIK-identiteitskaart noch over een Kosovaarse identiteitskaart. De verklaring die zij hiervoor gaf bij het CGVS wordt door de commissaris-generaal, gelet op de informatie in het dossier en zoals aangehaald in de bestreden beslissing, met recht ongeloofwaardig geacht. Verzoekster komt in haar verzoekschrift niet verder dan haar verklaringen van bij het CGVS te herhalen en bevestigen, hetgeen niet afdoende is om de voormelde pertinente vaststellingen te ontkrachten. Daarenboven motiveert de commissaris-generaal met recht dat verzoeksters kennis aangaande Kosovo in het algemeen en Kosovo Polje in het bijzonder uiterst beperkt is daar zij (i) niet wist wanneer Kosovo onafhankelijk werd en ten onrechte stelde dat dit zo is sedert 1999 (ii) totaal onbekend bleek met KFOR (Kosovo Force) en UNMIK (United Nations Interim Administration Mission in Kosovo) (iii) de lokale Roma leider niet bleek te kennen en, geconfronteerd met diens naam, nog nooit van deze persoon bleek te hebben gehoord. Verzoekster tracht ten onrechte de voormelde frappante onwetendheden af te doen als details. Van iemand die beweert zijn hele leven in Kosovo Polje te hebben gewoond kan redelijkerwijze worden verwacht dat zij een correct antwoord kan formuleren op de voormelde eenvoudige en elementaire kennisvragen.

De commissaris-generaal stelt voorts terecht dat verzoekster voor haar psychische problemen in Kosovo onvoldoende medische hulp of begeleiding heeft gezocht en, gelet op de informatie in het dossier, niet aannemelijk maakt dat zij zich niet zou kunnen wenden tot de in Kosovo in het algemeen en in Kosovo Polje in het bijzonder aanwezige gezondheidsstructuren. Verzoekster onderneemt niet de minste poging teneinde deze pertinente en terecht vaststellingen te weerleggen zodat zij onverminderd blijven gehandhaafd.

In acht genomen hetgeen voorafgaat kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien maart tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS